



Zbornik sudske prakse

Predmet C-308/14

**Europska komisija
protiv
Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske**

„Povreda obveze države članice – Koordinacija sustava socijalne sigurnosti – Uredba (EZ) br. 883/2004 – Članak 4. – Jednakost postupanja u području pristupa davanjima iz sustava socijalne sigurnosti – Pravo boravka – Direktiva 2004/38/EZ – Nacionalni propis kojim se odbija priznavanje prava na određene obiteljske naknade i osobni odbitak za dijete državljanima drugih država članica koji nemaju zakonito pravo boravka“

Sažetak – Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. lipnja 2016.

1. *Socijalna sigurnost – Radnici migranti – Propisi Unije – Materijalno područje primjene – Davanja iz sustava socijalne sigurnosti – Pojam – Obiteljske naknade namijenjene djelomičnoj kompenzaciji troškova koje snosi osoba s jednim ili više uzdržavane djece, a koje se priznaju svakoj osobi na njezin zahtjev – Osobni odbitak za dijete koji se isplaćuje svim osobama s jednim ili više uzdržavane djece, uzimajući u obzir više čimbenika vezanih uz pojedinačne prilike konkretnog obitelji – Isključenost*

(Uredba br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 1. t. (z) i čl. 3. st. 1. t. (j))

2. *Socijalna sigurnost – Radnici migranti – Mjerodavno pravo – Istovremena primjena više nacionalnih zakonodavstava – Isključenost – Sustav kolizijskih pravila – Cjelovitost*

(Uredba br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 11. st. 3. t. (e))

3. *Socijalna sigurnost – Radnici migranti – Jednakost postupanja u smislu članka 4. Uredbe br. 883/2004 – Nacionalni propis koji korištenje socijalnih davanja uvjetuje zakonitim boravkom – Neizravna diskriminacija – Nedopuštenost – Opravданost – Prepostavke*

(Uredba br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 4.; Direktiva 2004/38 Europskog parlamenta i Vijeća, čl. 7. i čl. 14. st. 2.)

4. *Tužba zbog povrede obveze – Dokaz povrede obveze – Komisijin teret dokazivanja – Podnošenje dokaza o povredi obveze*

(čl. 258. UFEU-a)

1. Davanja koja se automatski priznaju obiteljima koje ispunjavaju određene objektivne kriterije, posebno u pogledu veličine obitelji, njezinih prihoda i kapitalnih resursa, bez ikakvog pojedinačnog i diskrecijskog ocjenjivanja osobnih potreba, i čiji je cilj kompenzirati obiteljske troškove, treba smatrati davanjima iz sustava socijalne sigurnosti.

Stoga, kao „davanja iz sustava socijalne sigurnosti“ u smislu članka 3. stavka 1. točke (j) u vezi s člankom 1. točkom (z) Uredbe br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, treba kvalificirati obiteljska davanja čija je svrha, među ostalim, kompenzirati dio troškova koje mora snositi osoba s jednim ili više uzdržavane djece, te koje se odobravaju svakoj osobi na njezin zahtjev, kao i osobni odbitak za dijete koji se isplaćuje svakoj osobi koja uzdržava jedno ili više djece, a iznos mu varira ovisno o obiteljskim primanjima, broju uzdržavane djece i drugim čimbenicima koji se tiču osobnih prilika dotične obitelji.

(t. 58.-61.)

2. Vidjeti tekst odluke.

(t. 63.-66., 68.)

3. Država članica domaćin koja za priznavanje socijalnih davanja traži zakonit boravak državljanina druge države članice na svojem području, čini neizravnu diskriminaciju.

Da bi bila opravdana, takva neizravna diskriminacija mora biti prikladna da bi se osiguralo ostvarivanje opravdanog cilja i ne smije nadilaziti ono što je potrebno za postizanje tog cilja.

U tom pogledu, nužnost zaštite financija države članice domaćina u načelu opravdava mogućnost kontrole zakonitosti boravka u trenutku priznavanja socijalnog davanja, naročito osobama koje dolaze iz drugih država članica te nisu ekonomski aktivne, s obzirom na to da takvo priznavanje može imati posljedice na opću razinu pomoći koju ta država može dati.

Što se tiče proporcionalnosti kriterija prava boravka, provjeru koju nacionalna tijela provode u sklopu priznavanja predmetnih socijalnih davanja glede činjenice da se podnositelj zahtjeva ne nalazi nezakonito na državnom području, treba smatrati slučajem kontrole zakonitosti boravka građana Unije u smislu članka 14. stavka 2. drugog podstavka Direktive 2004/38 o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravak na području države članice, pa iz tog razloga ona ne može biti sustavna.

Stoga, ako nacionalna tijela samo u slučaju sumnje provode provjere potrebne za utvrđivanje ispunjava li podnositelj zahtjeva uvjete predviđene Direktivom 2004/38, posebno one iz njezina članka 7., a time i ima li zakonito pravo boravka na području te države članice u smislu te direktive, dotično nacionalno zakonodavstvo ne predstavlja diskriminaciju zabranjenu na temelju članka 4. Uredbe br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti.

(t. 76., 79.-82., 84., 86.)

4. Vidjeti tekst odluke.

(t. 85.)